

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203246
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813203246.6

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: JUDr. Ján Ninčák, so sídlom Mierová 2529/87, Humenné, správca konkurznej podstaty úpadcu Mestský podnik služieb, s.r.o. o sídlom Mierová 333/3, Hanušovce nad Topľou IČO: 36 456 128 zast. AK NOVIKMEC, s.r.o. so sídlom Rázusova 125, Vranov nad Topľou proti žalovanej: Q. L., G.. XX.XX.XXXX, K. O. Š. XXX/X, I. G. E. o zaplatenie 3.462,33 eur s prísl t a k t o

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovanej ako žalovanej v 1.rade a L. L., nar. XX.XX.XXXX ako žalovanému v 2.rade zaplatenia sumy 3.966,38 eur spolu s poplatkom z omeškania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd v Prešove uznesením zo dňa 2111.2011 rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka Mestský podnik služieb, s.r.o. o sídlom Mierová 333/3, Hanušovce nad Topľou. Za správca konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Jána Ninčáka so sídlom Mierová 2529, Humenné. Uviedol, že dňa 01.07.2005 uzavrelo mesto Hanušovce nad Topľou na jednej strane a Mestský podnik služieb, s.r.o. na druhej strane zmluvu o vzájomnej obchodnej spolupráci v ktorej je Mestský podnik služieb, s.r.o. poverený vykonávať správu bytového fondu, ktorého vlastníkom je mesto Hanušovce nad Topľou. Medzi povinnosti Mestského podniku služieb s.r.o. ako správca patrí podľa čl. III ods. 2 písm. a) zmluvy aj výber, evidencia nájomného a inkasa ako aj vymáhanie pohľadávok od nájomníkov. Na základe zmluvy zo dňa 01.07.2007 Mestský podnik služieb, s.r.o. prenechal za odplatu žalovanému L. L. do užívania byt č. X na ulici O. Š. XXX/X v I. G. E.. Keďže žalovaný L. L. bol v tom období manželom Q. L. vzniklo tak obom spoločný nájom manželov. Žalovaný sa zaviazal v zmluve platiť nájomné a cenu služieb poskytovaných s užívaním bytu v lehotách a spôsobom dojednaných v nájomnej zmluve a to hlavne poplatky za vodu, stočné, odpad, elektrickú energiu, ktoré sa uhradili prostredníctvom zálohových platieb a na základe vyúčtovania podľa skutočných nákladov vynaložených na ich zabezpečenie. Vyúčtovanie bolo splatné do 14 odo dňa jeho doručenia s výnimkou vyúčtovania a rok 2011, ktoré bolo splatné do 21 dní od jeho obdržania. Uviedol, že žalovaní nedodrжали podmienky ustanovené v nájomnej zmluve a neplatili úhrady za užívanie bytu a služby spojené s bývaním aj napriek tomu, že boli na to opakovane vyzývaní výzvou zo dňa 20.09.2006. Dňa 10.07.2009 žalovaní svoj dlh uznali a uzavreli dohodu o splátkach a dodatok k nájomnej zmluve. Uzavretú dohodu však žalovaní nerešpektovali. Celkový dlh je 3.966,38 eur.

V predmetnej právnej veci súd dňa 05.06.2012, č.k. 5Ro/355/20012-30 vydal platobný rozkaz ktorý bol však následne zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanému v 2.rade, ktorý zomrel a to ešte pred podaním žaloby. Uznesením zo dňa 07.03.2013 bol platobný rozkaz pre nedoručenie zrušený. Konanie voči žalovanému v 2.rade bolo zastavené pre nedostatok pasívnej legitímácie na jeho strane

a žaloba voči žalovanej v 1. rade bola vylúčená na samostatné konanie a rozhodnutie, ktoré sa vedie pod spisovou značkou 11C/123/2013.

Počas konania vzal žalobca žalobu čiastočne čo do sumy 504,05 eur spolu s príslušenstvom späť a vo zvyšku požiadal o menu petitu žaloby. Súd uznesením zo dňa 09.01.2014 konanie v časti o zaplatenie sumy 504,05 spolu s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti pripustil v zmysle návrhu zmenu petitu žaloby a to tak že: „Odporca je povinný v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.462,33 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 1 ‰ za každý deň omeškania zo sumy 3.798,33 eur od 25.08.2009 do 25.09.2009, 3.778,33 eur od 26.09.2009 do 28.10.2009, 3.768,33 eur od 29.10.2009 do 24.11.2009, 3.748,33 eur od 25.11.2009 do 28.12.2009, 3.728,33 eur od 29.12.2009 do 19.01.2010, 3.708,33 eur od 20.01.2010 do 20.02.2010, 3.688,33 eur od 21.02.2010 do 23.03.2010, 3.668,33 eur od 24.03.2010 do 20.04.2010, 3.648,33 eur od 21.04.2010 do 20.05.2010, 3.628,33 eur od 21.05.2010 do 24.06.2010, 3.616,33 eur od 25.06.2010 do 30.06.2010, vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania zo sumy 3.616,33 eur od 01.07.2010 do 23.07.2010, 3.602,33 eur od 24.07.2010 do 30.08.2010, 3.592,33 eur od 01.09.2010 do 24.09.2010, 3.582,33 eur od 25.09.2010 do 21.10.2010, 3.572,33 eur od 22.10.2010 do 26.11.2010, 3.562,33 eur od 27.11.2010 do 24.01.2011, 3.542,33 eur od 25.01.2011 do 21.02.2011, 3.522,33 eur od 22.02.2011 do 24.03.2011, 3.502,33 eur od 25.03.2011 do 21.04.2011, 3.482,33 eur od 22.04.2011 do 24.05.2011, 3.472,33 eur od 25.05.2011 do 25.08.2011, 3.462,33 eur od 26.08.2011 do zaplatenia.“

Žalobca v žalobe jasne nešpecifikoval z čoho pozostáva žalovaná suma, čo je z nej dlh z vyúčtovania a z akého, za aký rok, a z akého dlžného nájomného a za ktorý mesiac a rok pozostáva. Tieto skutočnosti jasne neuviedol ani na opakovanú výzvu súdu, ani písomne ako to uviedol a ani na pojednávaní. Poukázal len na to, že vzhľadom s nepreukázaním doručenia ročných vyúčtovaní ohľadom dlhu z ročných vyúčtovaní vzal žalobu čiastočne späť. Trvá len na úhrade dlžného nájomného. Avšak ani ohľadom neho nevedel uviesť o aký nájom, a ktoré obdobie, mesiac a rok ide. Uviedol, že presne to uviesť nevie a poukázal na uznanie dlhu žalovanými od ktorého odvádza svoj nárok.

Žalovaná sa vo veci nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobu, listinnými dôkazmi a to nájomnou zmluvou zo dňa 01.07.1998, uznaním dlhu zo dňa 04.01.2010, vyúčtovaním vody a energie za január 2011, vyúčtovaním vody a energie za rok 2010, vyúčtovaním nákladov za služby za rok 2009, vyúčtovaním nákladov za služby za rok 2008, vyúčtovaním nákladov za služby za rok 2007, 2006, 2005, výzvou zo dňa 20.09.2006, účtovným listom nájomníka z rok 2011, 2010, 2009, 2008, 2007, úmrtným listom žalovaného L. L., výpisom z obchodného vestníka, vyjadrením žalobcu zo dňa 11.12.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav vecí:

Zo zmluvy zo dňa 01.07.1998 (Nájomná zmluva) Mestský podnik služieb, s.r.o. ako zástupca mesta Hanušovce nad Topľou prenechal za odplatu žalovanému L. L., do užívania byt č. X na ulici O. Š. XXX/X v I. G. E.. Žalovaný sa v zmysle čl. 10 zaviazal v zmluve platiť nájomné a úhrady za plnenia poskytované s bývaním. V tomto ani inom ustanovení zmluvy nebola uvedená výška nájmu Z bodu 22 vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je predpis úhrad za užívanie bytu a služby spojené s bývaním. Ten však k žalobe nebol pripojený. Výška úhrad tiež v zmluve nebola uvedená.

Z uznania dlhu zo dňa 10.07.2009 vyplýva, že žalovaná Q. L. uznala svoj dlh vo výške 3.818,33 eur, ktorý mala bez identifikovania obdobia za ktorý to je dlh a o čo ide, právny dôvod. V prejave bolo len uvedené že išlo o dlh na nájomnom a na vyúčtovaní bez ďalšieho bližšieho špecifikovania. Dlhu sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 159,09 eur. Z uznania vyplýva, že sa menila doba nájmu do 31.12.2009. Z čl. III uznania vyplýva, že v prípade nedodržania splátky, nezaplatením splátky pristúpi veriteľ k jej vymáhaniu. Z tohto uznania dlhu však nevyplýva z čoho táto suma 3.818,33 eur pozostáva, čo je dlh na vyúčtovaní v akej sume, za ktorý rok a čo je dlh na nájomnom a v akej výške, za aký mesiac a za aký rok.

Z predložených účtovných listov nájomníka vyplýva, len výška úhrad, nie je tam uvedená výška nájmu za ten ktorý rok a mesiac. Ja tam uvedená nejaká výška nedoplatku no nie je zrejme, o aký presne nedoplatok za čo ide, napríklad či ide o dlh na nájomnom, úhradách a vyúčtovaní.

Z dodatku č. 1 zo dňa 31.12.2007 vyplýva, že uvedené nájomná zmluva bola predĺžená na dobu do 31.12.2010.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 879f Občianskeho zákonníka platného a účinného od 1.4.2004, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

Podľa § 696 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanoví osobitný právny predpis. Úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí spolu s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanoví inak.

Podľa § 697 Občianskeho zákonníka, ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

Podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Uznanie dlhu v zmysle citovaných právnych predpisov je jednostranným úkonom dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (podľa ust. § 34 a nasl. OZ) musí mať písomnú formu a musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznanie dlhu nezbavuje možnosti pre dlžníka uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu alebo výšky rozsahu nároku veriteľa.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným L. L. bola uzatvorená nájomná zmluva a že táto zmluva v zmysle príslušných vyššie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka je svojou povahou aj zmluvou spotrebiteľskou, pretože bola uzavretá medzi žalobcom - právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti okrem iného prenájom nehnuteľností, vrátane bytového hospodárstva a na druhej strane žalovaným - spotrebiteľom ako fyzickou osobou. Táto zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Jedná sa o tzv. typové, formulárové zmluvy. Žalobca uviedol, že menovaný a Q. L. boli manželia, to že boli manželmi žalobca v konaní nepreukázal.

Následne žalobca a žalovaná Q. L. uzavreli dohodu o uznaní dlhu o tejto dohody žalobca odvádza svoj nárok. S tým, že predmetom tohto konania ako to vyplýva vyjadrenia žalobcu v dôsledku čiastočného späťvzatia je len dlh na nájomnom vo výške 3.462,33 eur. Z uznania, ktoré je datované z 10.07.2009, je logicky zrejmé, že toto mohlo zahŕňať len dlh za obdobia do toho dátumu, či už nájom alebo úhrady a ohľadom vyúčtovania len za obdobia do roku 2008, pretože vyúčtovania a rok 2009 sa robí až v roku 2010.

Tak ako je to už uvedené v uznaní dlhu, ktoré podpísala žalovaná ohľadom nájomného nie je uvedené o aké nájomné, za aké obdobie, rok, mesiac ide, (či ide o časť nájomného za daný mesiac).

Vzhľadom na to, že celá žaloba žalobcu bola postavená na všeobecnej rovine bez konkrétneho špecifikovania a jasného uvedenia z čoho pozostáva žalovaná suma, čo je z nej dlh z vyúčtovania a z akého, za ktorý rok, z akého dlžného nájomného za ktorý mesiaca a rok žalovaná suma pozostáva súd opakovane vyzýval a dotazoval žalobcu na spresnenie žaloby. Žalobca po čiastočnom späťvzatí žaloby uviedol, že predmetom žaloby je len dlh na nájomnom.

Na základe uvedeného preto súd prejednal vec na základe žalobcom predložených vyjadrení a listinných dôkazov po ktorých vykonaní dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom.

Žalobca v žalobe jasne neuviedol z čoho presne pozostáva žalovaná suma. Poukázal len, že dlh, ktorý ostal predmetom žaloby pozostáva z nájomného vo všeobecnosti bez presného uvedenia za ktoré mesiace a roky žalovaní dlhujú nájomné.

Ak by súd vychádzal z toho, že žalovaná svoj dlh uznala ako to vyplýva z uznania dlhu zo dňa 10.07.2009 v uznaní žalobca neuviedol presne z čoho tento dlh pozostáva, čo je dlh na vyúčtovaní, v akej výške a čo je z tejto sumy dlh na nájomnom, za aké mesiace a roky. Ak by súd vzal do úvahy že dlh na vyúčtovaní, ktorý je uvedený v prehľadoch rok 2007 bol vo výške 5.710,-Sk, t.j. 189,53 eur a za rok 2008 vo výške 389,66 eur, spolu teda vo výške 579,19 eur a ak by túto sumu sme odrátali zo sumy uvedenej v uznaní, t.j. 3.818,33 eur - 579,19=3.239,154 eur, je to menej ako požaduje žalobca(chce 3.462,33 eur).

Z účtovného listu za rok 2008 vyplýva, že dlhuje len sumu 230,69 eur a za rok 2007 sumu 377,75 eur. Plus v účtovnom liste je poznámka o vyššom dlhu, no nie je zrejmé o čo ide.

Z účtovného listu za rok 2009 vyplýva že dlh je 2,28 eur, za rok 2010 nič a z účtovného listu nájomníka za rok 2011 nevyplýva žiadna dlžná suma. Keď súd zrátal výšku prepisu za jednotlivé roky podľa účtovného listu a odrátal výšky úhrad, ktoré sú tam zaznamenané, ako uhradené nevyjde žalovaná suma. V účtovných listoch je poznámka o nejakom vyššom dlhu, označený ako nedoplatok, no nie je zrejmé o čo ide. Súd sa z týchto účtovných listoch nedokázal vyčíslil skutočnú výšku dlhu na nájomnom.

Z predloženej nájomnej zmluvy vyplýva, že v zmluve nie je uvedená výška nájomného a ani výška mesačných úhrad ani ich splatnosť. Z účtovných listov vyplýva, že tieto sumy sa menili. Z údajov uvedených v účtovnom liste nájomníka nie je možné taktiež vypočítať dlh na nájomnom. Je tam uvedený nejaký nedoplatok, no nie je zrejmé o aký nedoplatok ide, pričom v účtovnom liste za rok 2007, 2008 je poznámka, aj o zahrnutí dlhu z vyúčtovania. Navyše v uznaní môže byť uvedený len dlh, ktorý mohol vzniknúť len do dátumu podpísania uznania nie za nasledujúce mesiace a roky, pričom žalobca predložil listiny aj za nasledujúce roky. Tento údaj či v uznaní alebo v účtovnom liste nájomníka nie je možné navyše overiť, pretože žalobca predložil zmluvu o nájme, kde nie je uvedená výška nájmu a úhrad. Teda nie je možné tento údaj /výšku nájomného a predpisu úhrad/ uvedený v liste nájomníka preveriť.

Ani pri vynaložení všetkej snahy súdu o výpočet dlhu z ďalších listín predložených žalobcom predložených listinných dôkazov nie je možné určiť skutočný dlh žalovanej na nájomnom vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti. Uznanie predložené žalobcom podľa názoru súdu nemá všetky zákonom požadované náležitosti ktoré má mať, tak ako je to vyššie uvedené a preto je neplatné. A preto bez preverenia ďalších listín, ktoré by mohli potvrdiť sumu dlžného nájomného, t.j. nájomnej zmluvy z ktorej by bola zrejmá výška nájomného a úhrad, prepisu úhrad, čo žalobca nepredložil nemožno vychádzať len zo žalobcom predloženého uznania, ktoré nemá zákonom požadované náležitosti. Z

ďalších žalobcom predložených dokladov po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov nemožno ako už súd uviedol ani pri vynaložení všetkej snahy o výpočet dlhu určiť skutočný dlh žalovanej na nájomnom.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

V tejto právnej veci vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že zostala spornou celá zvyšná časť uplatnenej pohľadávky. Zo strany žalobcu v tomto smere nedošlo k uneseniu dôkazného bremena ohľadom preukázania dôvodnosti a oprávnenosti podaného návrhu.

Žalobca jasne, presne a zreteľne neuviedol, za ktoré mesiace žalovaní presne dlhujú nájomné v akej výške, aké vyúčtovanie dlhujú za aké obdobie a v akej výške. Súd ani pri vynaložení všetkého úsilia nevedel tieto veci podľa žalobcom predložených listinných dôkazov preskúmať, teda ich správnosť.

Keďže žalobca tieto skutočnosti súdu na nevysvetlil, neuviedol a nespresnil, súd skutočne tieto skutočnosti nevedel preskúmať z dôvodov vyššie uvedených a preto žalobu pre neunesenie dôkazného bremena, tak ako je to vyššie uvedené zamietol. Keďže neboli vyriešené tieto sporené skutočnosti, nebolo možné ani preskúmať omeškanie žalovaných s úhradou požalovaných súm pre potrebu rozhodnutia o úrokoch z omeškania ani v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Ak nie je dôvodná žalovaná suma nie sú dôvodné ani úroky z omeškania z tejto sumy.

Preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko zo súdneho spisu žalovanej žiadna náhrada trov konania nevyplýva, nárok na náhradu trov konania si neuplatnila a trovy konania nevyčísliła, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.